

**50 sånger
från
Solglimtens äldreboende**

...som nästan ingen människa sjunger nu för tiden

Eller gör vi det?

Första samlingen

2012

Musik att minnas

Musik att minnas, Källslätten 12, 647 91 Mariefred
www.musikattminnas.se

© Musik att minnas 2012
Författare: Anders Berglund

ISMN 979-0-9006078-0-5

**50 sånger
från
Solglimtens äldreboende**

Första samlingen

2012

Ack, nu är det vinter	sid 1
Adjö, farväl för sista gång	53
Aftonen	29
Alla fåglar kommit re´n	3
Amanda Lundbom	37
Balen på bakgårn	40
Den första gång jag såg dig	16
Den signade dag	13
Det gamla paret	43
Där sjöng en fågel på lindekvist	11
Emma och Kunnigunda	8
En pigas visa i oktober	33
En visa vill jag sjunga (Smålandsvisan)	31
Fia Jansson	34
Fredssång	42
För forna, flydda dar	52
Haver ni sett Karlsson	38
Här är gudagott att vara	25
Hör hur västanvinden susar	6
Jag vet en dejlig rosa	27
Julvisa (Giv mig ej glans..)	51
Klagevisa över denna torra och kalla vår	14
Klang, min vackra bjällra!	50
Kom hör min vackra visa	15
Kom sköna maj och blicka	17
Kovan kommer, kovan går	36
Kristallen den fina	28
Kullerullvisan	26
Lilla vackra Anna	19
Liten julvisa	48
Lugn vilar sjön	30
Långt bort i skogen	7
Längtan till landet (Vintern ra...)	5
Nej, se det snöar!	2
Nu så kommer julen	49
Nu tändas tusen juleljus	47
Nu är det sommar	20
När månen vandrar	32
O, min Carl Gustaf	35
Om sommaren sköna	22
Plocka vill jag skogsviol	10
Sancta Lucia	46
Små fåglarna i skogen	12
Sommerkvetter	21
Staffansvisan - dur	45
Staffansvisan - moll	44
Säg mig du lilla fågel	12
Uti vår hage	24
Vem kan väl sitta tyst och stilla?	18
Vårvindar friska	4

1. Ack, nu är det vinter!

Zacharias Topelius
L.A. Lundh

(Skolgossens vintervisa)

Ack, nu är det vin-ter och ski-dan-hon-slin-ter i buk-ter och fin-ter, går bra, går bra! Och knu-tar-na spr-ka, och me-dar-na kna-ka, och i-sar-na bra-ka, hur-ra, hur-ra!

2. Nu remma vi hemma

vår skridsko i klämma

och möte vi stämma

på sjön, min vän.

Nu börjas attacken

med stål uppå klacken,

och nacken i backen,

och upp igen!

3. När vintrarna snöga

på näsa och öga,

det akta vi föga

går bra, går bra!

När julgranen blossar

och läxorna lossar

då sjunga vi gossar:

Hurra, hurra!

Zacharias Topelius

Zacharias Topelius var en finlandssvensk författare, historiker, tidningsman och poet. Han föddes den 14 januari 1818 på Kuddnäs gård i Nykarleby, Finland. Hans dopnamn var Zacharias, men han använde ofta initialen Z eller Zachris även i officiella sammanhang. Han blev också tilltalad med den förfinskade formen Sakari.

Topelius var känd främst som lyriker i romantikens anda, men också som författare av historiska romaner, främst *Fältskärens berättelser*. Hans *Läsning för barn* – sagor, pjäser och dikter – har också nått stor spridning, bland annat genom ett stort antal publiceringar i såväl inhemska som nordiska barntidningar. Han skrev även åtskilliga psalmer. Zacharias Topelius dog på Björkudden i Sibbo 12 mars 1898, och ligger begravd på Sandudds begravningsplats.

2. Hej, se det snöar!

Felix Körting

Nej, se det snö - ar, nej se det snö - ar, det var väl ro - ligt, hur - ra! Nu blir det
vin - ter, nu blir det vin - ter som vi ha öns - kat, hur - ra! Då ta vi
käl - kar - na fram och van - tar - na på, och sen vi
å - ka i bac - ken, hej, vad det skall gå!

Och fram med skidan, och fram med skidan
och se´n på backarna opp!
Vi stå på näsan, vi stå på näsan
ibland när vi gör ett hopp,
men inte lipar vi, nej, det gör ingenting
om man i drivan den mjuka ett tag rullar kring.

Och isen ligger, och isen ligger
liksom en spegel så klar.

Och snabbt som vinden och snabbt som vinden
på skridsko fram vi då far.

Vi sätter rovor ibland och slår ytterskär.
Hurra för vintern, för vintern, som äntligen är här!

3. Alla fåglar kommit re 'n

Hoffman von Fallersleben
Tysk folksmelodi

A D A E7 A E7 A
Al - la få - lar kom - mit re 'n, vå - rens gla - da gäs - ter.
D A E7 A E7 A
Vil - ken fröjd i so lens_sken, vil - ka sång - ar - fes - ter.
E7 A E7 A E7 A E7
Lär - kan dril - lar högt i sky, vå - ren är ju e - vigt ny.
A D A E7 A E7 A
Jor - dens hög - tid bör - jar gry, spri - der fröjd åt al - la.

A D A
Vilken glädje, hör, ack hör!
E7 A E7 A
Nätt och lätt de trippa.
D A
Gök och trast och siskors kör
E7 A E7 A
väcka upp var sipa.
E7 A E7
Dig de önska sommarfröjd,
A E7 A E7
jubla högt i himmelshöjd.
A D A
Skogen står så grön och fröjd
E7 A E7 A
ljuder från var klippa.

4. Vårvindar friska

Julia Nyberg
Svensk folksmelodi

Vår - vin - dar fris - ka le - ka och vis - ka lun - der - na kring, likt äls - kan - de par.
Ström - mar - na i - la, fin - na ej vi - la för'n ner i dju - pet stört - vå - gen far.
Kla - ga, mitt hjär - ta, kla - ga! O, hör! Vall - hor - nets klang bland klip - por - na dör,
ström - kar - len spe - lar, sor - ger - na de - lar va - kan kring berg och dal.

- Em
2. Hjärtat vill brista - ack! När den sista
H7 Em H7
gången jag hörde kärlekens röst.
Em
Avskedets plåga, ögonen låga,
H7 Em
mun emot mun vid klappande bröst.
G D
Fjälldalen stod i blomstrande skrud,
Em H7
trasten slog drill på drill för sin brud,
Em
strömkarlen spelte, sorgerna delte,
H7 Em
suckande berg och dal.

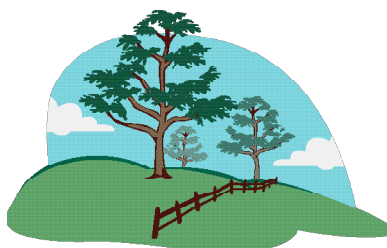

5. Längtan till landet

N. H. Säterberg
Otto Lindblad

D E7 A D G E7 A
 Vin-tern ra - sat ut bland vå-ra fjäl-lar, dri-vans blom-morsmäl-taned och dö.
 D E7 A E7 A D A E A
 Him-len ler i vå-rens lju-sa kväl-lar so-len kys-serliv i skog och sjö.
 D A7 D
 Snart ärsom-marn här i pur-pur-vå-gor, guld-be-lag-da a-zur-skif-tan-de,
 A7 D G E7 A D
 lig-ga än-gar-ne i da-gens lå-gor, och i lun-den dan-sakäl-lor-ne.

D E7 A
 2. Ja, jag kommer! Hälsn glada vindar,
 D G E7 A
 ut till landet, ut till fåglarne,
 D E7 A
 att jag älskar dem, till björk och lindar
 E7 A D A E A
 sjö och berg jag vill dem återse;
 D A7
 se dem än som i min barndoms stunder,
 D
 följa bäckens dans till klarnad sjö,
 A7 D
 trastens sång i furuskogens lunder,
 G E7 A D
 vattenfågelns lek kring fjärd och ö.

6. Hör hur västanvinden susar

L.A. Lundh

Hör hur vä - tan - vin - den su - sar, se hur här - ligt maj - sol ler! Hör hur
 bäc - ken ys - tert bru - sar, ing - a bo - jor håll - la mer. Ser du
 sip - por små, hör du lär - kor slå si - na dril - lar högt mot him - len blå. Ack, hur
 ti - den går, nu är å - ter vår. Väl - kom - men här - li - ga vår!

2. Alla skogens fåglar sjunga.
 Det är liv i dal, på höjd.
 O, så låt oss, gamla, unga
 sjunga vårens lov med fröjd.
 I vår ungdoms vår
 ack, hur lätt det går
 stämma upp en sång för nyfödd vår.
 Är den kulen, grå,
 det är vår ändå.
 Välkommen, härliga vår!

Lars August Lundh

Såväl text som melodi till *Hör hur västanvinden susar* är skrivna av **Lars August Lundh**. Han var en svensk kompositör som föddes den 2 juli 1838 i Katarina församling i Stockholm. Lundh var organist i Tyska kyrkan i Stockholm. Mest känd är han för musiken till kantaten *Svea*, till Esaias Tegnér's dikt med samma namn. Kantaten framfördes vid Oscar II:s 25-årsjubileum som regent 1899 och fick ett översvallande mottagande. "Ett mästerverk i kompositionsväg", skrev Östgöta Correspondentens recensent. Lars August Lundh dog den 14 juli 1916 i Maria församling i Stockholm.

Ulf Lundell lånade melodins inledande takter till sin sång *Öppna landskap* 1981.

7. Långt bort i skogen

J.O. Laurin

Musical score for 'Långt bort i skogen' in G major (one sharp) and 4/4 time. The score consists of four staves of music with lyrics underneath. Chords are indicated above the notes.

Långt bort i sko - gen där trä - den väx - a hö - ga, dan - sar bäs - ken ge - nom da - len
un - der mun - ter sång. Sip - pan i lun - den slår upp sitt kla - ra ö - ga
so - len vär - mer vå - ren kom - mer till oss än en gång. Tra la la la la,
tra la la la la, so - len vär - mer, vå - ren kom - mer till oss än en gång.

2. Hör, huru trastarna sjunga uti hagen,
humlan surrar, gräset växer, allt är liv och lust.
Rosen hon doftar av morgondaggen tvagen.
O, hur härligt att få vara här på Sveriges kust!
Tra la la la la, tra la la la la,
o, hur härligt att få vara här på Sveriges kust!

Melodin till. Långt bort i skogen

Det här är en av våra mest sjunga melodier - mycket tack vare de många snapsvisor som diktats till just de här tonerna. Nedanstående diktverk finns i otaliga varianter över hela landet. Ibland inleds sången med orden "Långt ner i Småland där rider själva djävulen...."

Hurra för Svealand!

Nubben kan tagas på många sätt och handa vis,
ett sätt är att ta den såsom Bismarck tog Paris.
Hurra för Svealand, hurra för Götaland,
hurra för potatisland som ger oss brännevin!

8. Emma och Kunnigunda

Einar Svedberg

Mel. Långt bort i skogen

Jo - sefhan het - te och bod - de hos sin mam - ma mam - man het - te Jo - se - fi - na
Ka - ro - li - na Blom. Blom het - te pap - pan och Jo - sefs lil - la flam - ma
het - te Pet - ro - nel - la Kun - ni - gun - da viss - la lom. Tra la la la la
tra la la la la het - te Pet - ro - nel - la Kun - ni - gun - da viss - la lom.

A
2. En dag sa Josef till mamma sin därhemma:
D A E7 A
Nu så vill jag gifta mig för jag är stora karln!

Ja, sade mamman, men då får du ta Emma,
D A E7 A
Petronella Kunnigunda är ju bara barn!
E7 A
Tra la la la la, tra la la la la,
D A E7 A
Petronella Kunnigunda är ju bara barn!

A
3. Nej, sade Josef, får jag ej Kunnigunda
D A E7 A
gifter jag mig inte alls då stannar jag hos dig!
Emma är gammal och ful så man får blunda,
D A E7 A
tacka vet jag Kunnigunda, det är nåt för mig!
E7 A
Tra la la la la, tra la la la la,
D A E7 A
Tacka vet jag Kunnigunda, det är nåt för mig!

4. ^A Nej, sade modern, då får du bli hos mamma
^D tills att Kunnigunda din blir ^A gammal ^{E7} ful och ^A tvär.

Nej, sade Josef, då gör det mig detsamma,
^D väntar väl tills Emma blir som ^A Kunnigunda ^{E7} är.

^{E7} Tra la la la la, tra la la la la,
^D väntar väl tills Emma blir som ^A Kunnigunda ^{E7} är.

5. ^A Nu går vår Josef och slår för Addelunda
^D Addelunda ^A Rosamunda ^{E7} Kabbelunda ^A Blad.

Hon liknar Emma, men också Kunnigunda
^D inte vacker, inte ful men ^A kärleksfull ^{E7} och ^A glad.

^{E7} Tra la la la la, tra la la la la,
^D inte vacker, inte ful men ^A kärleksfull ^{E7} och ^A glad.

9. Plocka vill jag skogsviol

Alexander Slotte
Finsk folksmelodi

Ploc - ka vill jag skogs - vi - ol och ljun - gens fi - na frans.
Ploc - ka, ploc - ka fam - nen full och bin - da till en krans.
Vin - ter - grö n och tim - je, min - na mig om vän - nen min, och
mån - ga, mån - ga tan - kar jag i kran - sen bin - der in.

2. Här är stigen som vi gått i söndagsstilla kväll
här vi suttit hand i hand på mossbelupen häll.
Är det dock en annan, som du givit har din hand
jag blir dig huld, du är dock min i mina drömmars land.

3. Ensam är jag vorden här och ensam skall jag gå.
Ringa jag på jorden är och fattig likaså.
Ingen kan dock taga från mig minnets lyckoskatt.
Jag är så rik allt med min krans i sommarljuvlig natt.

Alexander Slotte

Alexander Slotte föddes den 7/4 1861 Nedervetil och dog den 3/4 1927 i Helsingfors. Han var både författare och folkskollärare. Slotte framträdde som scenisk författare med fyra större dramer och ett antal mindre folkstycken, men blev främst känd för sina bygdeberättelser från Österbotten, Karlebybor och andra (1912) och Solskensfolk och andra berättelser (1923). Diktsamlingen Sånger och syner (1918) innehöll flera texter till gamla folksmelodier, bl.a. de senare allmänt sjungna *Plocka vill jag skogsviol* och *Slumrande toner*.

Han engagerade sig i början av seklet för uppgiften att skapa en finlandssvensk teater och var bl.a. en av de drivande krafterna bakom Folkteatern. Slotte var uppskattad som dramatiker, men eftervärlden känner honom främst som visdiktare.

10. Där sjöng en fågel på lindekvist *Æ Topelius*

Därsjöng en få - gel på lin - de - kvist, på lin - de - kvist, på lin - de - kvist: En
 li - ten få - gel är jag för - visst, som nog kan spe - la och sjung - a. Men
 bor - ta drö - jer mitt hjär - tas vän, men bor - ta drö - jer mitt hjär - tas vän, i
 lund och mark är han fjär - ran än och fly - ger långt bort i sko - gen.

2. Guds vackra ängel med ögon blå,
 med ögon blå, med ögon blå
 han satt i molnet och hörde på
 och sjöng så stilla i kvällen:
 Du lilla fågel på lindekvist,
 du lilla fågel på lindekvist.
 Gud giv din älskling åt dig så visst
 som du kan spela och sjunga.

3. Och fågeln sjunger ännu i dag,
 ännu idag, ännu i dag,
 han slår så ljuvliga sköna slag
 och är så snabb med sin tunga.
 Att vännen kommit, det hoppas jag,
 att vännen kommit, det hoppas jag,
 ty fågeln drillar ju slag på slag
 till fröjd för gamla och unga.

11. Säg mig du lilla fågel

J. L. Runberg
Fr. W. Gluck

Säg mig, du lil - la få - gel där mel - lan al - mens blad, hur
 kan du stän - digt sjung - a och stän - digt va - ra glad? Jag
 hör din röst var mor - gon, jag hör den var - je kväll, men
 li - ka ren är stäm - man och to - nen li - ka säll.

Förrådet är så ringa, din boning är så trång
 dock ser du mot din hydda och sjunger varje gång
 Du samlar inga skördar, och inga kan du få
 du vet ej morgondagen och är så nöjd ändå.

12. Små fåglarna i skogen

Små fåg - lar-na i sko-gen de sjung-a var dag. Små fåg - lar-na i
 sko-gen de sjung-a var dag. Att du och jag min vän skul-le var - and - ra få
 ha ha ha nå nå nå, så kan det gå, att du och jag min vän
 skul - le var - and - ra få ha ha ha nå nå nå, så kan det gå.

13. Den signade dag

J. O. Wallin
Folkmelodi

Den sig - na - de dag, som vi nu här se av him - me - len till oss ned -
kom - ma, han bli - ve oss säll, han lå - te sig te oss
al - la till gläd - je och from - ma! Ja, Her - ren den högs - te oss
al - la i dag för syn - der och sor - ger be - vä - re!

2. Den signade dag, den signade tid
var morgon jag månne betänka,
då nådenes sol så härlig och blid
rann upp för all världen att blänka
och herdarna hörde Guds änglar i skyn,
som sjöngo att dagen var kommen.

3. Om än varje träd och gräs på vår mark
fått stämna och talande tunga
om djurens och fåglarnas, ljuvlig och stark
som änglarnas röst kunde sjunga,
förmådde de aldrig till fyllest Guds son
Vår Frälsare Jesus, lova.

14. Klagevisa över denna torra och kalla vår

En torr och kall vår gör som-ma-ren kort och vin-te-rens fö-da för -
 dri - ver. Gud hjäl - pe, som rår, si vå - ren går bort och
 li - ten gläd - je oss gi - ver. Sol var - ma, för - bar - ma! Hos
 väd - ret torrt nu köl - den som - ma - ren ri - ver.

2. **Dm Am Dm**
 Gott majeregn giv, låt dugga tätt ner,
C F
 låt varm dagg örterna fukta.
Dm Am Dm
 Oss torkan bortdriv, låt frosten ej mer
C G A
 de späda blomstren tukta.
C Dm
 Var nådig, var nådig
F C
 för dem jag ber
Dm C D Am
 som Herran tjäna och frukta.

3. **Dm Am Dm**
 Gör dagen oss lång, gör natten oss klar
C F
 låt duggregn varna nerfalla.
Dm Am Dm
 Och locka till sång den fågel som har
C G A
 tyst varit vinteren kalla.
C Dm
 Låt klinga, låt springa
F C
 mångt hjon, mångt par
Dm C D Am
 låt fröjdas människor alla.

4. **Dm Am Dm**
 Ja, ljuvliga sol, du fattig mans vän,
C F
 som ditt sken ingen vill spara
Dm Am Dm
 lys uppå vårt bol med sommar igen,
C G A
 låt köld och torka bortfara.
C Dm
 Nu längta, nu trängta
F C
 kvinnor och män
Dm C D Am
 att gå i solskenet klara.

5. **Dm Am Dm**
 Låt gräset bli blött och blomsteren skön
C F
 låt dansa lilla lekatten.
Dm Am Dm
 Låt fläkta oss sött vitt ut på sjön,
C G A
 låt skönt vä'r blåsa på hatten.
C Dm
 På ängen giv sängen
F C
 i gräset grön
Dm C D Am
 åt dem som färdas om natten.

Lars Wivallius

15. Kom, hör min vackra visa

Zacharias Topelius

W.A. Mozart

Kom hör min vack - ra vi - sa, som få - geln dik - tat har. Guds
god - het vill jag pri - sa i al - la mi - na där, om
ho - nom su - sar bęc - ken om ho - nom ta - lar skyn. I
rö - da ro - sen häc - ken han blomst - rar för - vår syn.

2. **G**
Och himlen är hans höga,
Am D7 G
hans underbara hus,

och stjärnan är hans öga,
Am D7 G
och solen är hans ljus.
Am D7 G Em
Och vida världen glädes
A7 D
att honom prisa få
G C Am
och Gud är allestädes
G D7 G
han är i mig också.

16. Den första gång jag såg dig

Singer Sjöberg

Den förs - tagång jag såg dig, det var en som - mar - dag på för - mid - dan då so - len lys - te
klar. Och äng - ens al - la blom - mor av mång - a hund - ra slag de
sto - do bu - gan - de i par vid pår. Och
vin - den drog så sak - te - lig och ne - re in - vid stran - den där
smög en böl - ja kär - leks - full till snäc - kan ut - i san - den. Den förs - ta gång jag såg dig det
var en som - mar - dag, den förs - ta gång jag tog dig ut - i han - den.

2. Den första gång jag såg dig, då glänste sommarskyn,
så bländande som svanen i sin skrud.
Då kom det ifrån skogen, från skogens gröna bryn
liksom ett jubel utav fåglars ljud.
Då ljud en sång från himmelen, så skön som inga flera;
det var den lilla lärkan grå, så svår att observera.
Den första gång jag såg dig, då glänste sommarskyn,
så bländande och grann som aldrig mera.

3. Och därför när jag ser dig, om ock i vinterns dag,
 då drivan ligger glittrande och kall,
 nog hör jag sommarns vindar och lärkans friska slag
 och vågens frus i alla fulla fall.
 Nog tycker jag ur dunig bädd sig gröna växter draga
 med blåklint och med klöverblad, som älskande behaga,
 att sommarsolen skiner på dina anletsdrag,
 som rodna och som stråla och betaga.

17. Kom, sköna maj och blicka

J. D. Valerius
 W. A. Mozart

Kom, skö - na maj och blic - ka med mil - da ö - gon ner, jag är en li - ten
 flic - ka, som dan - sar blott och ler. Det är för sött om vå - ren att
 un - der lek - och ras, strö blom - mor ut - i hå - ren och sät - ta löv - i glas.

2. Snart kommer liten ärla
 och säger: "Det är vår!"

Snart daggens silverpärla
 i sippans sköte står.

Bror Calle, ack hur roligt
 att vid en aftonstund
 gå hand i hand förtroligt
 omkring i gröna lund.

3. Nog händer det att kjolen
 blir lite våt i dyn,

att kinden steks av solen
 och blåsten skämmer hyn.
 Men mamma aldrig räknar
 så strängt med sin Sofi.
 Vad gör mig några fräknar
 blott jag är glad och fri.

18. Vem kan väl sitta tyst och stilla?

Folkvisa

The musical score is written in G major (one sharp) and 3/4 time. It consists of five staves of music with lyrics underneath. The lyrics are: "Vem kan väl sit - ta tyst och still när lär - kan slår i skyn sin drill? Vem kan väl sit - ta tyst och still när lär - kan slår sin drill? Fi de - ri, fi - de - ra, fi - de - ral - lan - la fi - de - ral - lan la fi - de - ral - lan - la. Vem kan väl sit - ta tyst och still när lär - kan slår sin drill?"

2. Jag måste sjunga, jag också
 ty himlen är så klar och blå.
 Jag måste sjunga, jag också
 ty himlen är så blå.
- Fideri, fidera, fiderallanla,
 fiderallanla, fiderallanla.
- Jag måste sjunga, jag också
 ty himlen är så blå.

19. *Lilla vackra Anna* Bengt Henrik Alstermark

Lil - la vack - ra An - na om du vill hö - rer dig mitt he - la hjär - ta till.
Jag är öm och tro - gen och i dyg - den mo - gen tyc - ker om att va - ra jäf och gill.

2. Minns du hur vi lekte alla dar
smekande varann som mor och far
redde ler med handen
byggde hus i sanden
ack, hur lätt och lustigt livet var.

3. Men den glada tiden snart försvann.
Jag fick lära tröska och du spann.
Du gick vall i skogen
och jag körde plogen.
Mera sällan sågo vi varann.

4. Blott när sommarn stod i blomsterkrans
och när julen bjöd oss upp till dans,
kunde vi få råkas,
rodna, le och språkas.
Aldrig någon större glädje fanns.

5. Kärlek sådan oro kallas plär.
Ingen vet just vad den skälmen är.
Blott att han kan plåga
sätta oss i låga
som på en gång roar och förtär.

6. Snälla Anna när Gud skapte dig,
tänkte han helt viss i nåd på mig.
Kom att ja mig giva
och min maka bliva,
så skall det bli ljust på livets stig.

7. I en liten stuga ska vi bo
leva med varann i fred och ro.
Lära barnen kära
Gud och kungen ära
det skall bli så roligt må du tro.

8. Sist vi följas åt till himmelen
råka far och mor på nytt igen.
Bliva åter unga
börja åter sjunga
kärleken är livets bästa vän.

Prästmannen Bengt Henrik Alstermark skrev *Lilla vackra Anna* år 1824. Trots de vackra orden fick han korgen av sin tillbedda och uppträdde därefter ”med bruten hälsa och förkrossad”.

20. Nu ä de sommar

Nu ä de som-mar, nu ski-ner so-len, nu är det gröns-ka och vac-kert
vä'r. Ljunt föl-ler reg-net å fuk-tar jo-la å vack-ra bloms-ter
äng-ar-na klär. Sing du li du a la lej sing du li la a la lej
å vack-ra bloms-ter äng-ar-na klär. Sing du li du a la lej
sing du li la a la lej å vack-ra bloms-ter äng-ar-na klär.

2. Nu ä de sommar, nu savar grana
nu doftar hagen liljekonvalj
å tulipaner växer bland blana
de ä som grannlåt på fin stramalj.
Sing duli dualalej
sing duli dualalej
de ä som grannlåt på fin stramalj.

3. Nu ä de sommar å uti dika
där finns det smultronblomster som gror,
å uti sjöga nere i vika
där står en abborreluring och glor
Sing duli dualalej
sing duli dualalej
där står en abborreluring och glor.

4. Nu ä de sommar, nu hörs klaveret
nu ä de dans bort i grönskande lund,
å vackra flecker gå att spatsera
gå att spatsera i kvällningens stund
Sing duli dualalej
sing duli dualalej
gå att spatsera i kvällningens stund.

21. Sommerkvetter Axel Engdahl

D   A7   D   G
 Nu sjong - er fögg - la på grö - na gre - nar å bi - a di - ar på ro - sa
 D   E7   A   E7
 spe - nar å blå ä lof - ta å so - la het å en ä gla för då att en
 A   Em   D   G   A7
 vet, att då ä som - mer å då ä blom - mer ut - i var - en - das - te li - ta
 D   G   D   E7   A7   D
 vret, å då ä som - mer å då ä blom - mer ut - i var - en - das - te li - ta vret.

2. Nu ska vi knoga å binna kransa
 te messmerstånga, där vi ska dansa
 å tala kärlekens lena ol
 tess glädjen lyser som ena sol.
 för då ä sommer å då ä blommer
 å flecker finns i varenda kjol
 för då ä sommer å då ä blommer
 å flecker finns i varenda kjol.

3. Å minns du, Maja, i fjol på backen
 va du mej lofte allt bakom stacken?
 Du lofte då te å bliva min
 å bjö på brölloppastass mej in!
 Då va då sommer å då va blommer
 å öppen sto ho, kärlekens grinn'
 Då va då sommer å då va blommer
 å öppen sto ho, kärlekens grinn'

4. Nu ä de sommer igen mä blommer
 ty den förgår sej å återkommer
 men vänta längre jag ej förmår,
 om inte dej jag till maka får.
 Nu ä då sommer vem vet om blommer
 för oss oppspirar till nästa vår?
 Nu ä då sommer vem vet om blommer
 för oss oppspirar till nästa vår?

22. *Om sommaren sköna* Anders Walerius

Om som-ma-ren skö-na när mar-ken hon gläds vid Da-la två äl-var-na vi-da från
 Tu-na-å strand till Gag-nef-mäns näs hur få-gert att ro och att ri-da! Gud
 gläd-je och styr-ke de män som där bo, Gud gläd-je och styr-ke de män som där bo, vid
 äl-vom, på berg och i da-lom.

2. Vid Leksand där möter man Siljanom,
 den sjö sig så vida utsprider
 i fyra de delar, som löpa runt om
 men österut Rättviken vrider.

Refräng: Gud glädje och styrke de män som där bo,
 Gud glädje och styrke de män som där bo,
 vid älvm, på berg och i dalom.

3. Från Rättvik och Ore man färdas också
 till Moramäns nöjsamma stränder,
 ditupp ifrån Falun de handelsmän gå
 så sjöleds som ock uppå landen.

4. Där haver vår sol formerat en ö,
 som Siljan så kärligt omfamnar,
 där tusentals fiskar de lämna sitt frö
 i gräsrika vikar och hamnar.

5. Från Venjan och Orsa till Älvenes dal
och så över bergen till Särna,
där älgar och renar till tusendetal
i skogarna vistas så gärna.

6. Från öster- till västerdalmännernas bo
man kommer och där får beskåda
båd´ Lima och Malung och Äpplebo,
tillika med Järna, Nås, Floda.

7. Så äro belägne till vatten och land
de skönaste dalar i Svea.
Besöke den orten helst vilken som kan,
så får han erfara långt mera.

8. Allt detta blev fattat en midsommardag
på Moramäns nöjsamma ängar,
vid Utmelands by med lust och behag
bland blomstrande, grönskande sängar.

23. Uti vår hage

Folkvisa från Gotland

Em D G D G C G
 Ut - i vår ha - ge där väx - a blå bär. Kom hjär - tans fröjd!

Em Am D H7 Em H7
 Vill dumig nå - got så träf - fas vi där. Kom lil - jor och ak - vi - le - ja, kom

Em H7 Em Am Em H7 Em
 ro - sor och sa - li - vi - a, kom lju - va krus - myn - ta, kom hjär - tans fröjd!

Em D G
 2. Fagra små blommor där bjuda till dans.

D G C G
 Kom hjärtans fröjd.

Em Am D
 Vill du så binder jag åt dig en krans.

H7 Em H7
 Kom liljor och akvileja,

Em H7
 kom rosor och salvia

Em Am
 kom ljuva krusmynta,

Em H7 Em
 kom hjärtans fröjd.

Em D G
 3. Kransen den sätter jag sen i ditt hår.

D G C G
 Kom hjärtans fröjd.

Em Am D
 Solen den dalar, men hoppet uppgår.

H7 Em H7
 Kom liljor och akvileja....

Em D G
 4. Uti vår hage finns blommor och bär.

D G C G
 Kom hjärtans fröjd.

Em Am D
 Men utav alla du kärast mig är.

H7 Em H7
 Kom liljor och akvileja...

Uti vår hage

Vi vet ganska lite om texten till *Uti vår hage* - och ännu mindre om melodin. De här två stroforna är upptecknade av den gotländske geologen Thorbern Fegraeus (1853-1923)

*Äuti mors hage, där vaksar blabär,
 kum hjärtansfrögd!
 U vilst däü mi nåke, så träffes vör där.
 Kum liljar u pullilaje Kum rosar u salivie
 Kum krusande mynte Kum hjärtans frögd.*

*U nå har je blet giftar, nå hajtar ja mor -
 -Kum hjärtans frögd
 Nå jär ja lete betar än ja var e fjor
 Kum liljar u pullilaje osv.*

En ännu äldre förlaga, med uppräknig av olika örter, finns med som omkväde till en medeltidsballad i en visbok från ca 1600 (KB: s visbok 8:o nr 35):

*Wungersuen snaka thill kärristen sin:
 Min hiertans frödh,
 wille J rida /J/ lunden Jdag,
 Roser och saluier, lilijer och persiljer
 krusade mynte och hiertans frödh*

Hugo Alfvéns arrangemang av "Uti vår hage" för manskör och blandad kör trycktes 1923. Det är i den här formen visan har förts vidare i visböcker och körverk.

24. Här är gudagott att vara *Gunnar Wennerberg*

D A7 D A7 D Em
 Här är gu - da - gott att va - ra. O, vad li - vet
 D A7 D A7 D A7
 dock är skönt! Hör, vad fröjd från fåg - lars ska - ra
 D Em D A7 D A D D
 se, hur grä - set ly - ser grönt! Hum - lan sur - rar
 G D A7 D A D E7 A A7 D
 fjä - riln prä - lar lär - kan slår i skyn sin drill och ur
 A7 D A7 D Em D A7 D
 nek - tar - fyll - da skå - lar dric - ka oss små blom - mor till.

Här är gudagott att vara

Här är gudagott att vara ingår i "Gluntarne" som är en sångsamling för baryton, bas och piano med text och musik av **Gunnar Wennerberg**. Han föddes den 2 oktober 1817 i Lidköping och dog den 24 augusti 1901.

"Gluntarne" tillkom under åren 1847 till 1850 och skildrar det samtida studentlivet vid Uppsala universitet i trettio sånger; Gluntar.

Sångerna är utformade som dialoger mellan två studenter, under namnen Glunten (bas) och Magistern (baryton). Glunten är den yngre studenten, lite naivare och mer tanklös, och Magistern den äldre, mer bildad och mer luttrad av studentlivet.

25. Kullerullvisan

Karl-Erik Forslund

Här sit - ter jag å tral - la - di - ra - di - ral - lar__ för mej själv. Djupt i
 da - len går den bru - san - de älv.____ Jag hör väl hur han kal - la - di - ra - di
 ral - lar__just på mej, han vill ha - va mej till säll - skap åt sej.____ Å han
 vill att vi ska gå till - sam - mans ner till kul - le - rul - le - rul - lor - na i byn, kul - lor - na de
 små med ro - sen - de lil - jor må - la - de i hyn.

2. Å jag ska ta fiolodolodolodolen mä mej
 älven själv ska hålla basen med sitt brus.
 Små kullorna dra kjolodolodolodolen kring sej
 Den vill släcka alla ljus i dansens hus.
 Å de svänga å de viddevirvla
 å de trippelippa hoppiloppa lätt
 kullorna de små, en fjäderildans, en rosendebukett.
3. Men kära stora brusudurudurusande vän
 du och jag vi är nog gamla nu, vi två,
 Små kullor vill ha tjusudurudurusande män
 som kan svänga sej å trippa fint på tå.
 Vi få lunka vi i våra höjder blå
 å sitta i vår vrå å titta på.
 Nya unga karlar dansa väl bort med kullorna de små.

26. Jag vet en dejlig rosa *Folkvisa*

Jag vet en dej-lig ro - sa och vit som lil - je - blad. När jag på hen-ne
 tän - ker så görs mitt hjär - ta glad. Dess stäm - ma ger en hjär - tans tröst, lik
 näk - ter - ga - lens bli - da röst, så fa - ger och så ljuv.

Em H7 Em Am

2. Som solen fagert skiner

Em H7 Em

är hon som purpur klar.

H7 Em Am

Gud låt dig aldrig sörja

Em H7 Em

men alltid vara glad!

E7 Am

Må de få komma samman

D7 G

med hjärtans fröjd och gamman

C H7 Em

som längta till varann!

Em H7 Em Am

3. Var dag går solen neder

Em H7 Em

och dagelig uppgår.

H7 Em Am

När kommer dagen blider

Em H7 Em

att jag dig skåda får?

E7 Am

I hågen är du städs mig när.

D7 G

Farväl, farväl min hjärtans kär!

C H7 Em

Mång tusende god natt!

Folkvisor

Vad är en folkvisa?

Under 1800-talets romantiska skede föreställde man sig gärna att folkvisorna saknade bestämda upphovsmän. Visorna tänktes ha uppkommit spontant ur folkdjupet genom ett kollektivt, anonymt skapande. Ett bevis för det skulle vara att samma visa dök upp i olika skepnader över hela landet. Dagens forskare menar att varje visa haft en egen upphovsman. De många varianter av samma visa som tecknats ned i olika landsändar har kommit till när visorna spridits från bygd till bygd genom muntlig tradition.

En folkvisa kan beskrivas som en visa...

... med flera varianter

...utan känd upphovsman,

...spridd genom muntlig tradition.

Det är ingen exakt definition och forskarna är inte helt överens. Säkert är att melodierna till många av våra folkvisor är "vandrare". De har kommit till Sverige med sjömän och resande från kontinenten och från de Brittiska öarna.

27. *Kristallen den fina*

Folkvisa

Am G C E7 Am G
Kris - tal - len den fi - na som so - len mänd_ ski - na_ som_ stjär - nor - na blän - ka i

C Am G C E7 Am G7
skyn. Jag_ kän - ner en flic - ka i dyg - den den_ fi - na_ en_ flic - ka i den - na här

C E7 Am E7 Am E7 Am
byn. Min vän, min vän och äl - skogs - blom - ma! Ack, om vi kun - de till -

E7 Am G C Am G
sam - mans_ kom - ma och_ jag vo - re vän - nen din och_ du all - ra kä - res - tan

C E7 Am Dm Am E7 Am
min! Du ä - de - la ros_ och för_ gyl - lan - de skrin.

2. //: Och om jag än fore till världens ände,
 Am Dm E
 så ropar mitt hjärta till dig. ://
 Am E7 Am E
 Till dig, min vän och älskogsblomma!
 C Am E
 Ack om vi kunde tillsammans komma,
 Am Dm E
 och jag vore vännen din
 Am Dm C E7
 och du allra kärestan min!
 Am E7 Am E7 Am
 Du ädela ros och förgyllande skrin.

Kristallen den fina

Kristallen den fina är en folkvisa som kommer från Skattungbyn i Dalarna.

Melodin till *Kristallen den fina* är mycket gammal. Den bygger ursprungligen på en femtonsskala, som var vanlig i Sverige under medeltiden. En melodi gjord med tonerna från skalan får en ålderdomlig klang. Prova gärna!

28. Aftonen

Karl August Nicander

Väl - kom - men, väl - kom - men du kla - ra, du stil - la och

ljuv - li - ga kväll. Nu lå - ter jag sor - ger - na få -

ra, du gör mig så trygg och så säll.

2. En ängel på glänsande vingar,
du svävar från himmelen ner.
Du kraft åt det levande bringar
och svalka åt jorden du ger.

3. Ditt guld över ekarnas toppar
och blånande bergen du sår.
Milt läskar du blommornas knoppar
med daggens balsamiska tår.

4. Och fåglarna glada och fria,
som hoppet du aldrig bedrog.
De sjunga sitt "Ave Maria"
i dal och på berg och i skog.

5. Vad gör det att skymningen breder
sitt flor? hon är tankarnas vän.
Vad gör det att solen går neder?
Hon kommer i morgon igen.

6. På purprade molnet hon blänker.
Hon liknar den dödliges hopp,
ty knappt hon i väster sig sänker
förrän hon i öster går opp.

7. Nu låta vi sorgerna fara,
du hägnar vårt fredliga tjäll.
Välkommen, välkommen, du klara
du stilla och ljuvliga kväll.

29. Lugn vilar sjön

H. Feil

Lugn vi - lar sjön. Kring berg och da - lar nu bre - der nat - ten milt sin
 arm. Och få - gelns röst ej me - ra ta - lar, han slum - rat in vid sko - gens
 barm, han slum - rat in vid sko - gens barm.

2. Lugn vilar sjön! Var fågel stilla
 sitt huvud under vingen lagt.
 All världens ävlan, flärd och villa,
 de fjättras nu av sömnens makt,
 de fjättras nu av sömnens makt.

3. Lugn vilar sjön! Igenom parken
 en viskning går kring bergens krön,
 Och alla blommorna på marken
 de bedja fromt sin aftonbön,
 de bedja fromt sin aftonbön.

4. Lugn vilar sjön! Mot jordens smärta
 le hoppets stjärnor från det blå.
 Var frid, var tröst, o mänskohjärta,
 ty även dig skall friden nå,
 ty även dig ska friden nå.

30. Smålandsvisan

En vi - sa vill jag sjung - a som hand - lar om min lil - la vän. Hon är från mig bort
 få - ren, men kom - mer snart i - gen. Ja bort, ja bort, ja, bor - ta är min
 lil - la vän. Hon är så röd om kin - der - na, hon är min lil - la vän.

2. Och mor min hon är ledsen för jag till lilla vännen går
 men hon har gjort detsamma i sina unga år
 Ja, lika glad så gånger jag till vännen min,
 när aftonsolen sänker sig på himmelen den blå.

3. Hur ljuvligt är det icke att ta sin lilla vän i famn
 och känna sig bortfaren uti ett annat land.
 Ja, föj-, ja föj-, ja föjlarna i skogarna
 di sjunga om trolovelse en härlig fröjdesång.

4. Och lyster er att veta vem denna visan diktat har
 så är det en sjöfarande som ifrån Småland var.
 Ja, Små-, ja Små-, ja Småland där mamsellerna
 spatserande om kvällarna, spatserande på bal.

31. När månen vandrar

Text: Christina Lagerlöf

Musik: Trad.

När må - nen vand - rar på fäs - tet blå och tit - tar in ge - nom ru - tan, då
 tän - ker jag un - der - stun - dom så och knäp - per sak - ta på lu - tan: Vad
 du är lyck - lig, du må - ne kla - ra, som får så högt ö - ver
 jor - den få - ra och blott se på, och blott se på.

2. Visst ser du dårskaper utan tal,
 det kan man nog hålla troligt.
 Båd' älskande som förgås av kval
 och älskande som har roligt.
 Väl ser du tåren, från ögat rinner,
 men sorgen aldrig upp till dig hinner -
 det är för högt, det är för högt.

4. O, kära måne, tag mig till dig,
 från denna världen så trånga!
 Här skulle visst ingen sakna mig,
 ty så'na finns här så många.
 Jag längtar till dig upp i det höga,
 där skall väl en gång mitt trötta öga
 ej gråta mer, ej gråta mer.

3. Spektaklet tröttrar dig inom kort
 det kan man inte förtänka.
 Då går du bara helt enkelt bort,
 man tröttnar också att blänka.
 Så blir du borta i några dagar
 och kommer åter när du behagar
 och ser på oss, och ser på oss.

5. Och när jag här ej skall dväljas mer
 och gröna kullen mig gömmer,
 du lika milt uppå graven ser
 fast alla andra den glömmet.
 Då skall min ande när den får fara
 till stjärnelanden så fritt förklara
 min kärlek dig, min kärlek dig.

32. En pigas visa i oktober

Melodi: När månen vandrar

Em H7 Em H7
Ack, snart ur tjäns - ten jag flyt - ta får och snart får av - sked jag ta - ga. Men

Em H7 Em H7
där - för fäl - ler jag ing - en tår och ing - en suck vill jag dra - ga. Snart

G D7 Em
å - ret få - rit och nått sin än - de, fast det har va - rit ett

H7 Em H7 Em
hemskt e - län - de, var lugn för det, var lugn för det.

Em H7
2. För detta herrskap vet inte hut

Em H7
å det går vecka på vecka,

Em H7
jag int´ hör annat än gnat och tjut,

Em H7
jag stackars fattiga flicka.

G D7
Mig dottern pikar en pojk är bråkig

Em H7
å frun predikar å herrn är tråkig

Em H7 Em
Usch, vilket liv! Usch vilket liv!

Em H7
3. Var lördagsnatt ska jag skura golv

Em H7
å det är skönt vill jag lova.

Em H7
Jämt får jag vaka till klockan tolv,

Em H7
för jag behöver ej sova.

G D7
Men herrskap själva de måste ligga

Em H7
till klockan elva för att bli pigga

Em H7 Em
Till gnabb och gräl. Till gnabb och gräl.

Em H7
4. Nu får jag släpa i slaveri

Em H7
med kinden röd som sinober,

Em H7
nu är jag fånge, men vänta ni

Em H7
till tjugofjärde oktober.

G D7
Då lätt jag lunkar från frun den torra

Em H7
bort till en ungarl på Klara Norra

Em H7 Em
där jag mig statt, där jag mig statt!

33. *Fia Jansson**Emil Norlander*

Kän - ner ni Fi - a Jans - son, som bor up - på sö - der? Hon har för - res - ten
två styc - ken vind - ög - da brö - der. En av dem he - ter Ham - mar - lund, en he - ter
Schrö - der. Här ska ni se ett hjär - ta som klap - par och glö - der.

2. ^G Ifrån den allra finaste adel vi stamma, ^{D7}
aldrig jag ens vågat sagt: Jäklar anamma! ^G
Vilken som var min pappa och vem var min mamma, ^{D7}
det tycker jag förresten kan göra detsamma. ^G
3. ^G Om sommaren bodde vi i en fäbod vid Spånga, ^{D7}
där både tjur och oxar och korna mig stånga. ^G
Den tiden då var kjolarna vida och långa, ^{D7}
men sedan ha de krympt, så att nu är de trånga. ^G
4. ^G Kärleken är i alla fall alltid det värsta. ^{D7}
En gång i detta livet jag hade en kär'sta, ^G
det var en stilig karl ifrån någon affärssta' ^{D7}
men nu så har han flyttat, nu bor han vid Märsta. ^G
5. ^G Syster min var så stor att hon vaktade kriter. ^{D7}
En dag så kom en kärlekskrank karl med sitt kvitter. ^G
Syster min är förstås inte vidare vitter, ^{D7}
nu kan hon också sitta, min själ, där hon sitter. ^G

G D7
 6. Ack, den som vore drottning ibland eskimåer,
 G
 då skulle med förvåning jag genast beslå Er
 D7
 jag skulle gå ikring uti gröna triksåer
 G
 med små, små gula prickar på - tjänare på Er!

34. O, min Carl Gustaf

Emil Norlander

Kär - lek, kär - lek, him - mels - ka lå - ga, dig jag, dig jag äg - nar min
 sång. Du som, du som skän - ker mig plå - ga, men som li - sar
 på sam - ma gång. O, Carl Gus - taf, lju - va Carl Gus - taf, du som har
 kär - lek mig lärt. O, Carl Gus - taf, lju - va Carl
 Gus - taf, Gud, vad ditt namn är mig kärt!

A E7
 2. Tuvan, tuvan tätt under linden
 A
 skönt så skönt man vilar uppå,
 E7
 men, ack, men att få luta kinden
 A
 mot sin vän är bättre ändå.
 D A
 O, Carl Gustaf, ljuva Carl Gustaf,
 E7 A
 kärlekens tuva du är.
 D A
 O, Carl Gustaf, ljuva Carl Gustaf,
 E7 A
 jesses så skönt det är där!

A E7
 3. Blomman, blomman vaggas på stängeln
 A
 doftar, doftar gör hon också,
 E7
 likväl, likväl vännen, den ängeln,
 A
 doftar mer än blomman ändå!
 D A
 O, Carl Gustaf, ljuva Carl Gustaf,
 E7 A
 vällukter kring dej du strör.
 D A
 O, Carl Gustaf, ljuva Carl Gustaf,
 E7 A
 du är mitt hjärtas odör!

35. Kovan kommer, kovan går Emil Norlander

The first system of the musical score consists of four staves. The first staff has a treble clef, a key signature of one sharp (F#), and a 2/4 time signature. It contains the melody and lyrics: "Vad man än vill fö - re - ta, ko - van går, ko - van går." Above the staff are chord markings G, D7, and G. The second staff continues the melody and lyrics: "Om man vill nå't ro - ligt ha, ko - van går, ko - van går." Above the staff are chord markings D7 and G. The third staff continues the melody and lyrics: "Ko - van är ej gjord att spa - ra, ko - van den ska rul - la ba - ra," above the staff are chord markings C and G. The fourth staff concludes the system with the lyrics: "ko - van kom - mer, ko - van går, lyck - lig den som ko - van får." Above the staff are chord markings D7, G, Gdim, D7, and G.

2. Vill man sig en fästmö ha,
 kovan går, kovan går.

Och till hustru henne ta,
 kovan går, kovan går.

Om man sedan skulle vilja
 sig en dag från henne skilja.
 Kovan kommer, kovan går
 lycklig den som kovan får!

3. Vill man ha ett stilla rus,
 kovan går, kovan går.

Vill man ha ett "Folkets hus"
 kovan går, kovan går.

Vinner man på lotteriet
 och taxeringen får si'et
 Kovan kommer, kovan går
 lycklig den som kovan får!

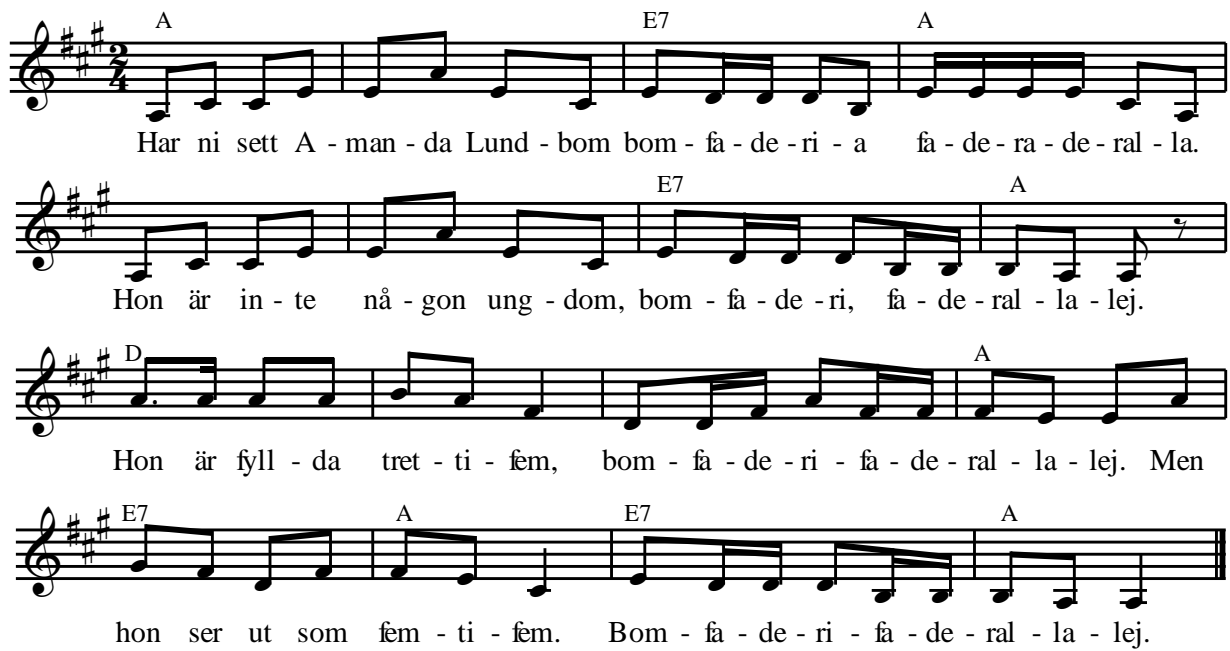
4. Vill man undgå nöd och brist,
 kovan går, kovan går.

Vill man en gång dö till sist,
 kovan går, kovan går.

Först en kova ger man prästen
 sen tar björnarna nog resten,
 Kovan kommer, kovan går
 lycklig den som kovan får!

36. Amanda Lundbom Emil Norlander

Har ni sett A - man - da Lund - bom bom - få - de - ri - a få - de - ra - de - ral - la.
 Hon är in - te nå - gon ung - dom, bom - få - de - ri, få - de - ral - la - lej.
 Hon är fyll - da tret - ti - fem, bom - få - de - ri - få - de - ral - la - lej. Men
 hon ser ut som fem - ti - fem. Bom - få - de - ri - få - de - ral - la - lej.

2. Hon ä' galen uti kar'ar
 bom faderia, faderaderalla,
 men gud fader dem bevarar,
 bom faderi faderalla lej.
 Herre, se till våran nö,
 bom faderi, faderallalej Hugg i!
 och låt Amanda dö som mö
 bom faderi faderalla lej.

3. Annars har hon mycket peng, hon,
 bom faderia, faderaderalla,
 och en säng med sängomhäng om,
 bom faderi faderalla lej.
 Så att man ska slippa si,
 bom faderi, faderallalej Hugg i!
 hur den ser ut som bor däri,
 bom faderi faderalla lej.

4. Hon har byrå av mahogny,
 bom faderia, faderaderalla,
 en putell med åkåång i,
 bom faderi faderalla lej.
 Hon har egen symaskin,
 bom faderi, faderallalej Hugg i!
 Och den är smord med brännevin,
 bom faderi faderalla lej.

5. Så har hon en dalkarlsklocka,
 bom faderia, faderaderalla,
 som slår sju när den är åtta,
 bom faderi faderalla lej.
 Och en grammofon. Så rart,
 bom faderi, faderallalej Hugg i!
 som spelar: Kommer du ej snart?
 bom faderi faderalla lej.

37. *Harver ni sett Karlsson?* Emil Norlander

Ha - ver ni sett Karls - son? Han som läg - ger ner rör, _____
 Karls - son som är lång som en stör Kal - le Karls - son
 från Ska - nör? Tja, ha - ver ni sett Karls - son, han som
 läg - ger ner rör, _____ han som en gång ska bli -
 va sta - dens en - tre - pe - nör. _____
 Jons - son, det är hans bäs - ta vän, tra la la la la la la la
 la, Jons - son, gas - mo - karn, kän - ner ni den? Tra la la
 la la la la. Säj, ha - ver ni sett Karls -
 son, han som läg - ger ner rör. _____ och som
 jämt är med Jons - son och som ska bli fa - bri - kör!

2. Aldrig skall vi glömma när vi råkades först.
 Det var en gång i Berns salong.
 Karlsson har så'n gruvlig törst.
 Jonsson har detsamma, och så intogo vi
 var sin stadiga kobbelt med ett vassrör i.
 från tribun spelte man en psalm
 tra la la la la la la la la la.
 där vi satt bak en konstgjord palm,
 Tra la la la la la la.
 Tänk, det var som om himlen öppnat porten på glänt.
 Så'n lycksalighetskänsla, ack, ingen dödlig har känt.

Emil Norlander

Emil Norlander var revykung i Stockholm vid tiden kring sekelskiftet 1900. Han skrev mängder av sånger kring dagsaktuella händelser. Många av dem kretsade kring hans egen stad - Stockholm. Han föddes den 5 maj 1865 i Stockholm som sista barn i en stor barnaskara och blev därför kallad "skrapbullen".

Han studerade till tandtekniker men hittade snart in i nöjesbranschen. I slutet av 1800-talet arbetade han som kåsör i Stockholms Tidningen. Han medverkade även i skämt-tidningarna Nya Nisse och Kasper.

Norlander skrev och producerade ett sextiotal revyer och flera folklustspel. Hans namnkunnigaste revy var *Den förgyllda lergöken* 1900 där bland annat *Fia Jansson* ingick.

Han lär ha skrivit mer än 3000 kupletter till sina revyer och andra sammanhang. Emil Norlander avled den 11 april 1935.

38. Balen på bakgården

Emil Norlander

När som jag bod-de Yng - lin - ga - ga - tan i num - ro nit - ti, bru - ka man håll - la
 ba - ler på bak - gård sent lik - som bit - ti. Man höll ku - lör - ta lyk - tor och flör - ta
 med al - la gran - nar. Jan - nar som på går - den fanns, fäl - le - ra! Up - på
 sop - lårn satt Jons - son med hand - kla - ver på ett lock av trä för ej
 tril - la ner. Och i fönst - ret låg vär - den som var po -
 lis, kon - trol - ler - an - de att det ej blev kur - tis.

Han: ^G Grabbarna hade litrarnas mångfald gömd bakom tunnan
^{D7} och mellan dansen tog man en knaber unnan ^G för unnan.

Hon: Gummorna lapa kaffe och gapa uppå oss unga.
^{D7} Sjunga det fick portvaksfrun - fallera! ^G

Han: Det var Boston å Boston å Boston igen,
^{D7} uppå asfalten så det brann i den..... ^G

Hon: Och det gick ska ni se med en jädrans stuns
^{D7} ty si unter uns så var det Hagaluns. ^G

Han: ^G
 Där såg man gunga pigor i klunga med livgardister,
^{D7} där såg man Lena, Lena som tjäna hos en magister. ^G

Hon: Där såg man guppa Lindqvistens nuppa. Hon uppå opran
^{D7} sopran sjunger hon i körn - fallera! ^G

Han: Tjocka frun som har mathål två trappor opp,
^{D7} fröjda en galopp med en Birkastropp. ^C ^G

Hon: Och den trevliga Karlsson uppå kontor
^{D7} drack jag duskål med och får kalla´n för bror. ^G

Han: ^G
 Litrarna tömdes, ordningen glömdes, värden han la´ sej.
^{D7} Luften den tjockna, lyktorna slockna, Jonsson kom a´ sej... ^G

Hon: Herrarna blevo kulis och klevo oss uppå tårna
^{D7} fåna som karlar gör jämt - fallera! ^C ^G

Han: Första smockan fick ohängda Johanssen,
^{D7} han nöp portvaktsfrun uti hennes ben... ^C ^G

Hon: Och den andra fick Jonsson så han trall ner
^{D7} uti soptunnan med sitt ha-andklavér. ^G

Han: ^G
 Weg var publiken, full var musiken, men dock gick valsen,
^{D7} toner så ljuva, så man fick snuva, trilla ur halsen. ^G

Hon: Klockan var sju visst, förr´n jag och du visst gingo så ömma
^{D7} glömma bal´n på bakgården, kan jag ej. ^C ^G

Han: Dagen efter kom värden med räkningen
^{D7} det var läkningen av ett par tre ben... ^C ^G

Hon: Fyra fönster, en pump och ett nytt klavér,
^{D7} men gör nix, mången fin bal kan kosta mycket mer! ^G

39. Fredssång

Hart Pease Danks
Emil Norlander/Valdemar Dalquist

Var - för sko - la män - skor stri - da? Var - för skall det fly - ta blod?
 Var - för sko - la mång - a li - da blott för någ - ra hjäl - te - mod.
 Fri - den är, och skall väl bli li - vets högs - ta po - e - si.
 Fri - den är, och skall väl bli li - vets högs - ta po - e - si.

2. *D A7 D*
 Alla äro vi ju lika
A7 D A7
 födda utav samma ätt.
D A7 D
 Både fattiga och rika
A7 D
 ha vi samma mänskorätt.
A7 D
 Varför skall den starke då
A E7 A
 så den svage nederslå?
D A7 D
 Varför skall den starke då
A7 D
 så den svage nederslå.

3. *D A7 D*
 Varför skilja man från maka,
A7 D A7
 varför taga moders stöd.
D A7 D
 Varför skall de små försaka,
A7 D
 blott för kriget dagligt bröd?
A7 D
 Läggen nu all vapnen ned,
A E7 A
 låt oss njuta evig fred.
D A7 D
 Läggen nu all vapnen ned,
A7 D
 låt oss njuta evig fred.

Fredssång

Fredssång (Varför skola människor strida) bygger på en amerikansk sång med musik av *Hart Pease Danks* och text av *Eben E. Rexford*, vilken förlades första gången 1873.

Den svenska texten är skriven av Emil Norlander men bearbetades senare av Valdemar Dalquist.

*Darling, I am growing old,
 Silver threads among the gold,
 Shine upon my brow today,
 Life is fading fast away.
 But, my darling, you will be, will be
 Always fair to me,
 Yes, my darling, you will be
 Always young and fair to me.*

40. Det gamla paret

Emil Norlander

Kä - re, minns du på den ti - den, då vi vo - ro un - ga än?

Ung - doms-ti - den, ung - doms - fri - den, skul - le jag väl glöm - ma den?

När som da - gens stök var slut, _____ bjöd du ut mig till "Blåsut."

När som dagens stök var slut, _____ bjöd du ut mig till "Blåsut."

2. Där som träden tätast växa
och där ingen på oss såg.
Satt man lyckligt med sin sexa,
älskling, kommer du ihåg?
Hur som jag vid mest var rätt
kysste dig så tätt, så tätt.
Hur som jag vid mest var rätt
kysste dig så tätt, så tätt.

3. Ack, du ungdomstid, du glada,
ack, jag minnes dig så väl.
Inte togo vi nå'n skada,
till vår arma, stackars själ
av en lycklig, kort minut
på det trevliga Blåsut.
Av en lycklig, kort minut
på det trevliga Blåsut.

4. Var idyll de nederriva,
där det förr var stilla frid.
Vad, säj, skall väl övrigt bliva,
för de unga i vår tid?
Stackars unga, tänk va' vi
hade gladare än ni.
Stackars unga, tänk va' vi
hade gladare än ni.

5. Ungdomstimmarna är korta,
man bör räkna var minut.
När de en gång äro borta,
är det ock på glädjen slut.
Vilka minnen bär ni på,
när som ni, som vi, blir grå?
Vilka minnen bär ni på
när som ni, som vi, blir grå?

41. Staffan stalledräng

Folkvisa

Em H7
 Staf - fan var en stal - le - dräng, vi tack - om nu så gär - na. Han
 Em C Em H7
 vatt - na si - na få - lar fem allt - för den lju - sa stjär - na.
 C D7 G Am H7 Em
 Ing - en da - ger sy - nes än, stjär - nor - na på him - me - len, de blän - ka.

2. Hastigt lägges sadeln på.
 H7
 Vi tackom nu så gärna.
 Em
 Innan solen månd´ uppgå
 C Em H7
 allt för den ljusa stjärna.
 C D7 G
 Ingen dager synes än
 Am H7 Em
 stjärnorna på himmelen de blänka.

4. Gamle björnen i sitt bo
 H7
 Vi tackom nu så gärna.
 Em
 ej får vara uti ro
 C Em H7
 allt för den ljusa stjärna.
 C D7 G
 Ingen dager synes än
 Am H7 Em
 stjärnorna på himmelen de blänka.

3. Bästa fålen, appelgrå,
 H7
 Vi tackom nu så gärna.
 Em
 den rider Staffan själv uppå
 C Em H7
 allt för den ljusa stjärna.
 C D7 G
 Ingen dager synes än
 Am H7 Em
 stjärnorna på himmelen de blänka.

5. Nu är fröjd uti vart hus
 H7
 Vi tackom nu så gärna.
 Em
 Julegran och juleljus
 C Em H7
 allt för den ljusa stjärna.
 C D7 G
 Ingen dager synes än
 Am H7 Em
 stjärnorna på himmelen de blänka.

Stefanos

Stefanos var den förste kristne martyren i Jerusalem. Enligt legenden var Stefanos stallknekt hos kung Herodes. När han vattnade hästarna såg han Betlehemsstjärnan som speglades i vattnet. Då gick han till Herodes och berättade att den nye judakungen var född.

Kungen, som satt och åt, trodde inte på Stefanos. Han sade att det var lika omöjligt som att den stekta tuppen skulle bli levande igen och gala. Då flög tuppen upp och gol: "Christus natus est" (Kristus är född).

Den rasande Herodes lät då stena Stefanos till döds.

42. Sankt Staffans visa (durvariant)

Staf - fan var en stal - le - dräng, stal - le - dräng, stal - le - dräng. Han
vatt - na - de si - na få - lar fem, få - lar fem, få - lar fem.
Stjär - nor - na de tind - ra så kla - ra. Gos - sar låt oss lus - ti - ga va - ra
en gång blott om å - ret så en fröj - de - full jul vi få.

2. Femte fålen appelgrå,
appelgrå, appelgrå.
Den rider Staffan själv uppå,
själv uppå, själv uppå.
Stjärnorna de tindra så klara
gossar låt oss lustiga vara
En gång blott om året så
en fröjdefull jul vi få.

3. Nu är eld i varje spis
varje spis, varje spis.
Med julegröt och julegris,
julegris, julegris.
Stjärnorna de tindra så klara
gossar låt oss lustiga vara
En gång blott om året så
en fröjdefull jul vi få.

Staffan stalleträng

I vår svenska tradition brukar Staffan stalleträng finnas med i Luciatåget tillsammans med sina stjärngossar. Egentligen hör han hemma på Stefansdagen, som är annandag jul. I gamla tider var det *hästens dag* i Sverige. Enligt en legend botade Jesus en gång Stefanos häst under en ritt till Jerusalem. Stefanos blev skyddshelgon för kreatur och hästar.

På annandagen gick byns drängar runt bland sina grannar och tiggde traktering; mat och brännvin. Man sjöng Staffansvisor och gjorde rent i stall och fähus. Snälla grannar fick fint utmockat medan illa omtyckta kunde få gödsel inslängt i stället. Ofta ordnades också Staffansritter, där drängarna red i kapp. När hästarna vattnades var det viktigt att de drack ur ett vatten som rann åt norr. Då skulle de hålla sig friska över hela året.

43. Sancta Lucia

Sigrid Elmblad
Neapolitansk folkvisa

Sanc - ta Lu - ci - a, ljus - kla - ra hæg - ring sprid i vår vin - ter - natt
glans av din fäg - ring! Dröm - mar med ving - e - sus un - der oss si - a
tänd di - na vi - taljus, Sanc - ta Lu - ci - a. Dröm - mar med ving - e - sus
un - der oss si - a tänd di - na vi - taljus, Sanc - ta Lu - ci - a.

G D7
2. Kom i din vita skrud
G
huld med din maning
E7 Am
skänk oss, du julens brud,
D7 G
julfröjders aning.
C
//: Drömmar med vingesus
D7 G
under oss sia
Am
tänd dina vita ljus,
D7 G
Sancta Lucia! ://

G D7
3. Trollsejd och mörkermakt
G
ljust du betvingar
E7 Am
signade lågors makt
D7 G
skydd åt oss bringar.
C
//: Drömmar med vingesus
D7 G
under oss sia
Am
tänd dina vita ljus,
D7 G
Sancta Lucia! ://

Lucia

Lucia föddes i Syrakusa på Sicilien ca 283 e.Kr. Redan som barn hade hon avgivit ett hemligt kyskhetslöfte. När hon sedan vuxit upp lovades hon bort till en hednisk man, men hon bad till Gud att slippa detta äktenskap. Hon skänkte hela sin hemgift till de fattiga. Den kränkte fästmannen angav då Lucia som kristen till den romerske ståthållaren på Sicilien. Lucia dömdes till döden. Detta skedde troligen år 303.

Hon skulle fraktas på en kärra genom staden, men tusen man och flera oxar orkade inte dra kärran. Då lät ståthållaren samla ved och försökte bränna henne, men hon tog ingen skada av lågorna. Man försökte hälla kokande olja över henne och bödlarna genomborrade till slut hennes hals med ett svärd. Men Lucia dog inte förrän en präst hade givit henne sakramentet. Lucia är skyddshelgon för Syrakusa. Hon är också skyddshelgon för synen, för blinda och för sjuka barn. I domkyrkan i Syrakusa finns ett kapell som är vigd åt henne.

44. Nu tändas tusen juleljus

Emmy Köhler

D A7 D G A7 D

Nu tän - das tu - sen ju - le - ljus på jor - dens mör - ka rund, och

A7 D G A7 D

tu - sen, tu - sen strå - la ock på him - lens djup - blå grund.

D A7 D G A7 D

2. Och över stad och land i kväll går julens glada bud,
A7 D G A7 D
att född är Herren Jesus Krist, vår Frälsare och Gud.

D A7 D G A7 D

3. Du stjärna över Betlehem, o, låt ditt milda ljus
A7 D G A7 D
få lysa in med hopp och frid i varje hem och hus.

D A7 D G A7 D

4. I varje hjärta, armt och mörkt, sänd Du en stråle blid,
A7 D G A7 D
en stråle av Guds kärleks ljus i signad juletid!

Nu tändas tusen juleljus

Nu tändas tusen juleljus skrevs av *Emmy Köhler* 1898. Den trycktes för första gången i tidningen *Korsblomman* året efter, 1899. Sången har sedan dess blivit en av våra mest sjungna julsånger både i hem, kyrka och skola.

1943 upptogs *Nu tändas tusen juleljus* bland våra "stamsånger" som alla svenska skolbarn skulle lära sig utantill. 1986 fick den också plats i psalmboken som psalm nr 116.

Emmy Köhler föddes den 22 maj 1858 i Stockholm. Hon var lärare, författare och kompositör. Bland annat skrev hon "Gunnars och Ingas roliga bok. Sagor och visor".

Det är också hon som gjort musiken till *Liten julvisa*. Den sången är kanske mest känd som "Raska fötter, eller Raska fötter springa tripp, tripp, tripp" ursprungligen publicerad i Julklappen 1901.

Emmy Köhler avled den 2 februari 1925.

45. Liten julvisa

Sigfrid Skoldberg-Lettersson
Emmy Köhler

Musical notation for the first system of the song. It consists of three staves of music in 2/4 time. The first staff has a treble clef and a key signature of one flat (B-flat). The melody is written on a single line. Chords are indicated above the staff: C, Dm, G7. The lyrics are: Ras - ka föt - ter sprin - ga tripp, tripp, tripp, mam - ma har så bråt - tom

Ras - ka föt - ter sprin - ga tripp, tripp, tripp, mam - ma har så bråt - tom

Musical notation for the second system of the song. It consists of two staves of music. The first staff has a treble clef and a key signature of one flat. The melody is written on a single line. Chords are indicated above the staff: C, G7, Am. The lyrics are: klipp, klipp, klipp! Ju - le - klap - par lac - kas in.

klipp, klipp, klipp! Ju - le - klap - par lac - kas in.

Musical notation for the third system of the song. It consists of one staff of music with a treble clef and a key signature of one flat. The melody is written on a single line. Chords are indicated above the staff: E, Am, G7, C. The lyrics are: Dör - ren stängs för nä - san din. Det är ba - ra ro - ligt!

Dör - ren stängs för nä - san din. Det är ba - ra ro - ligt!

2. Pappa har gått ut i stan, stan, stan,
köper där en präktig gran, gran, gran.
Den ska hängas riktigt full,
först en stjärna utav gull,
nötter sen och äpplen.

3. Se, nu är ju allting klart, klart, klart.
Barnen rusa in med fart, fart, fart.
Vem står där i pappas rock?
Jo, det är vår julebock.
han har säkert klappar.

4. Alla barnen ropa: "Ack, ack, ack,
snälla rara pappa, tack, tack, tack!"
Margit får en docka stor,
gungehäst får lillebror,
Stina får en kälke.

5. Snart är glada julen slut, slut, slut.
Julegranen bäres ut, ut, ut.
Men till nästa år igen
Kommer han, vår gamle vän,
ty det har han lovat.

46. Nu så kommer julen

Æ. Topelius
Ellen Heijkörn

Nu så kom - mer ju - len, nu är ju - len här, li - te mörk och ku - len, men än -
 då så kär. Han i sa - len trä - der med så hjärt - ligt sinn,
 och i hög - tids - klä - der dan - sa bar - nen in. Lju - sen och lan - ter - nan
 glim - ma högt kring den som den kla - ra stjär - nan ö - ver Bet - le - hem.
 Nu så kom - mer ju - len, nu är ju - len här, li - te mörk och ku - len, men än -
 då så kär.

2. Brinn, du julens stjärna, lys min barndoms stig!
 O, så gärna, gärna ser jag upp till dig,
 som jag dig förstode. Liten liksom jag
 var också den gode Frälsaren en dag.
 Och då sken du redan på Hans krubba klar,
 och så sken du sedan allt till våra dar.
 Brinn, du julens stjärna, lys min barndoms stig!
 O, så gärna, gärna ser jag upp till dig.

47. Klang, min vackra bjällra!

Æ Topelius
Svensk folkmelodi

Klang, min vack - ra bjäll - ra i den se - na kväll! Spring, min ras - ka få - le
 ö - ver mo_ och_ fjäll! Hem - åt i - la vi med vin - dens_ snab - ba_ fart.
 Där så vi - la vi i mju - ka_ ar - mar_ snart, och vår lyc - ka ing - en
 må_ för - tyc - ka. Al - la_ kväl - lens_ norr - sken_ fläm - ta där i skyn,
 al - la_ säl - la_ min - nen_ skym - ta för min syn.

2. Klang, min vackra bjällra, glatt i kvällens ro!

Spring, min raska fåle, över fjäll och mo!

Första morgonstrålen randas i vårt hem,
 alla skogar småle och vi le åt dem.

Om vi stälpa, det kan ingen hjälpa.

Syns ett ljus ej glimma i den mörka dald?

Är det hemmets skimmer eller stjärnans eld?

Klang, min vackra bjällra, i den sena kväll!

Spring, min raska fåle, över mo och fjäll!

Hemåt ila vi med vindens snabba fart

Där så vila vi i mjuka armar snart,

och vår lycka ingen må förtycka.

48. Julvisa

Æ. Topelius
J. Sibelius

Giv mig ej glans, ej guld, ej prakt i sig - nad_ ju - le - tid. Giv
 mig Guds_ ä - ra, äng - la - vakt och ö - ver jor - den frid! Giv
 mig en fest som_ glä - der mest den ko - nung_ jag har bett till gäst! Giv
 mig ej glans, ej guld, ej prakt, giv mig en_ äng - la - vakt!

2. Till hög, till låg, till rik, till arm,
 kom helga julefrid!
 Kom barnglad, kom hjärtevarm
 i världens vintertid!
 Du ende, som ej skiftar om,
 min Herre och min Konung, kom!
 Till hög, till låg, till rik, till arm,
 kom glad och hjärtevarm!

3. Giv mig ett hem på fosterjord,
 en gran med barn i ring,
 en kväll i ljus med Herrens ord
 och mörker däromkring!
 Giv mig ett bo med samvetsro,
 med glad förtröstan, hopp och tro!
 Giv mig ett hem på fosterjord
 och ljus av Herrens ord!

Julfrid

En gång i tiden var *julfrid* ett juridiskt begrepp. Den omnämns i alla landskapslager med fredsbestämmelser. Tidpunkten för när julfriden inföll var dock olika. Vanligt var att Tomasdagen den 21 december fick inleda julfriden.

Östgötalagen är mycket precis; friden börjar "sedan aftonsången är sjungen och varar till dess aftonsången är sjungen på åttonde dagen efter tolfte jul"

Julfriden innebar vila från arbetet. All väsentligt arbete skulle vara avklarat och inga redskap fick stå kvar ute på marken. Om Jerusalems vandrande skomakare, som var dömd till evig vandring, satte sig att vila på ett kvarglömt redskap blev det förgjort.

Alla brott som förövades under julfriden var belagda med dubbelt straff.

49. *För forna, flydda dar* *Melodi: Auld lang syne*

C Am Dm G7 C F
 Är gam - mal kär be - kant - skap glömd och allt, som för - dom var? Skall
 C Am Dm G7 Am G7 C Am Dm G7
 ing-enbä-ga-re bli tömd för för-na flyd-da dar? För för-na flyd-da dar, min vän, för
 C Am F C Am Dm G7 Am G7 C
 för-na, flyd-da dar! En hjärt-lig skål vi dric-ka än för för-na, flyd-da dar!

C Am Dm G7
 2. Och säkert tar du nu ditt stop
 C F
 och säkert mitt jag tar.
 C Am Dm G7
 Vi ta en hjärtlig skål ihop
 Am G7 C
 för forna, flydda dar.
 Am Dm G7
 För forna, flydda dar, min vän,
 C Am F
 för forna, flydda dar!
 C Am Dm G7
 En hjärtlig skål vi dricka än
 Am G7 C
 för forna, flydda dar.

C Am Dm G7
 3. Se här min hand, min trogna vän
 C F
 och räck mig din till svar!
 C Am Dm G7
 En ärlig klunk! Vi tömma den
 Am G7 C
 för forna, flydda dar.
 Am Dm G7
 För forna, flydda dar, min vän,
 C Am F
 för forna, flydda dar!
 C Am Dm G7
 En hjärtlig skål vi dricka än
 Am G7 C
 för forna, flydda dar.

Auld lang syne

*Should auld acquaintance be forgot,
 and never brought to mind?
 Should auld acquaintance be forgot,
 and never brought to mind?
 For auld lang syne, my dear,
 for auld lang syne,
 we'll take a cup of kindness yet
 for auld lang syne.*

Robert Burns

Auld lang syne sjungs på nyårsaftonen
 i hela den engelskspråkiga världen.

Det gamla och det nya året

50. Adjö, farväl för sista gång

Ad - jö, far - väl för sis - ta gång jag av - sked från dig tar nu
 må jag re - sa bort från dig, och du må stan - na kvar. Nu
 må jag re - sa bort från dig och du må stan - na kvar.

2. Ja, kom och följ mig ned till strand,
 där står min lilla båt.
 Sen ger jag dig min högra hand
 och därpå skiljs vi åt.
 Sen ger jag dig min högra hand
 och därpå skiljs vi åt.

3. Din kärlek liknar jag vid snö,
 som faller i april.
 När den går bort då vill jag dö
 jag vill ej vara till.
 När den går bort då vill jag dö
 jag vill ej vara till.

4. Nu svajar skeppet ifrån land
 och det med största hast,
 och rodret tager timmerman
 adjö för sista gång.
 Och rodret tager timmerman
 adjö för sista gång.

50 visor från Solglimtens äldreboende
Första samlingen 2012

1. Ack, nu är det vinter	sid 1
2. Nej, se det snöar!	2
3. Alla fåglar kommit re´n	3
4. Vårvindar friska	4
5. Längtan till landet (Vintern ra...)	5
6. Hör hur västanvinden susar	6
7. Långt bort i skogen	7
8. Emma och Kunnigunda	8
9. Plocka vill jag skogsviol	10
10. Där sjöng en fågel på lindekvist	11
11. Säg mig du lilla fågel	12
12. Små fåglarna i skogen	12
13. Den signade dag	13
14. Klagevisa över denna torra och kalla vår	14
15. Kom hör min vackra visa	15
16. Den första gång jag såg dig	16
17. Kom sköna maj och blicka	17
18. Vem kan väl sitta tyst och stilla?	18
19. Lilla vackra Anna	19
20. Nu är det sommar	20
21. Sommerkvetter	21
22. Om sommaren sköna	22
23. Uti vår hage	24
24. Här är gudagott att vara	25
25. Kullerullvisan	26
26. Jag vet en dejlig rosa	27
27. Kristallen den fina	28
28. Aftonen	29
29. Lugn vilar sjön	30
30. En visa vill jag sjunga (Smålandsvisan)	31
31. När månen vandrar	32
32. En pigas visa i oktober	33
33. Fia Jansson	34
34. O, min Carl Gustaf	35
35. Kovan kommer, kovan går	36
36. Amanda Lundbom	37
37. Haver ni sett Karlsson	38
38. Balen på bakgårn	40
39. Fredssång	42
40. Det gamla paret	43
41. Staffansvisan - moll	44
42. Staffansvisan - dur	45
43. Sancta Lucia	46
44. Nu tändas tusen juleljus	47
45. Liten julvisa	48
46. Nu så kommer julen	49
47. Klang, min vackra bjällra!	50
48. Julvisa (Giv mig ej glans..)	51
49. För forna, flydda dar	52
50. Adjö, farväl för sista gång	53

CD-skivan **50 sånger från Solglimtens äldreboende** innehåller:

1. En mapp med alla 50 melodier i midiformat.
- melodierna kan spelas upp från vilken dator som helst.
  2. En PDF-fil med texterna till alla sånger utan ackord - och i **Stor stil**.
- skriv ut texter för sånggrupper!
  3. En PDF-fil med hela häftet
- kopiera gärna sångerna med noter och ackord när ni är fler som spelar!
-
-

50 sånger från Solglimtens äldreboende

Första samlingen 2012

Alla sånger har en egen historia som är värd att berätta. Alla bär de också med sig något av den som skrev sången och något om den tid som den skrevs i. På Solglimtens äldreboende finns en sångskatt som omfattar en tidsperiod på många decennier. Här lever hundratals sånger fortfarande kvar i minnet. Det är sånger som föräldrar sjungit, det är skolsånger, skillingtryck, andliga visor, snapsvisor och gamla slagdängor.

I det här vishäftet har vi samlat 50 visor som nästan ingen människa sjunger nu för tiden.

Eller gör vi det?

Inuti i häftet finns CD-skivan:

50 sånger från Solglimtens äldreboende Första samlingen

1. Alla melodier i midiformat

- melodierna kan spelas upp från vilken dator som helst.

2. En PDF-fil: Texterna med **Stor stil**

- skriv ut texter för sånggrupper!

3. En PDF-fil med hela häftet

- kopiera gärna sånger med noter och ackord
när ni är fler som spelar!

Musik att minnas

www.musikattminnas.se

ISMN 979-0-9006078-0-5